

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corona Sacratissimorum Jesu [Iesu] Christi Vulnerum

Wael Van Vronesteyn, Willem de

Antverpiæ, 1649

Civitates refugii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49125)

ad dexteram tuam sedens, ac vulnera sua ostentans interpellat pro nobis. Quomodo nos amasti Pater bone!

CONSIDERATIO IV.

Vulnera Christi

Urbes refugii.

LEges non omni crimini asylum concedunt, concedit Salvatoris erga nos pietas in sacratissimis suis vulneribus quantumcumq; enormi. Quod observasse videtur Dongardus Scotorum Rex, qui pro suo in Salvatore affectu ac religione, loca omnia illi, ac sacrosanctæ ejus cruci sacra, servis, fugitivis, fontibus cuiusvis flagitii reis, toto regno suo, asylum, publico edicto, esse jussit; cavitque, ne quamdiu in illis laterent, ullâ auctoritate, ad iudicium raperentur, memor procul dubio Dominum peccatoribus omnibus contra justissimam Patris sui cœlestis iram, in sacris suis vulneribus securissimum refugium præstare.

Heß. Boët.

lib. 18.

Hist. Scot.

Tres

Deut. 4.
v. 43.
Ios. c. 20.
v. 8.

Tres urbes refugii statuerat Moyses, Iosue sex, in quas, qui homicidii rei erant, se reciperent. Magne Deus, quantum criminum me reum agnosco! leve est homicidium, cum me quasi parricidam tui considero. quò à facie iræ tuæ confugiam? aut quis securitati meæ locus aperietur?

Ne time peccatrix anima, civitatem refugii unam tibi constituo, in quam te recipias, adeò munitam, ut nec coelum, nec terra, nec inferi adversus eam possint prævalere, de qua eleganter ille,

Iugl. Elog.
86.

*In civitatem refugii,
Quò facilior sit reis ingressus,
Non in uno dumtaxat latere
Sed & in omni angulo
Suam pandi januam decuit.*

Civitas hæc est Cor Domini Iesu quinque patens januis, qui pro te mortuus & crucifixus est; quem tamen iterum peccatis tuis in te crucifixisti, uti ait Apostolus, adeò tamen clemens, ac benignus est, ut in hoc suo Deicidio, tibi pro refugio, latus ac cor suum offerat, sacris suis quatuor aliis vulneribus,

neribus, ut in ipso securior lateas, quasi totidem propugnaculis communitum. Si quis fugerit, in aliquam scilicet designatarum urbium, vivet, ait, Scriptura. Tutum refugium, ait Augustinus, mihi *In Mat.* præbent vulnera Salvatoris. Columba mea in foraminibus petra. Si, iuxta Apostolum, inquit *c. 22. Cant. 2. v. 14. Lib. 7. ep. ad Blarcam.* B. Petrus Damianus, Christus petra est, foramina petrae Redemptoris sunt vulnera, in quibus foraminibus columba subsistit, quia qualibet anima totam propriae salutis spem, in sui Redemptoris passione constituit. Ibi velut ab accipitris incursum defenditur, quia à cunctis malignorum spirituum insidiis custoditur. Et Bernardus Damianum secutus, Columba, inquit, mea in foraminibus petrae. Hæc petrae foramina rectè quidam vulnera Salvatoris interpretatur. In his passer nidum sibi, & turtur domum invenit: in his columba se tuetur, & secura circumvolantem in-
tuetur accipitrem.

In vita Xenocratis, memorabilis refertur eventus qui ad rem nostram mirè facit. Passerem insequabatur accipiter, ille volatu vario, ac flexu, hostem deludens, tandem anhelus, & jam jam capi, ac laniari metuens ad Chalcædonem

*Manut. in
Apost. l. 7.
n. 135.*

nem sub fago intuetur Senatū confi-
dere, in cuius medium convolans pro
azylo Xenocratis sinum occupat, qui
aviculæ misertus, atque ad collegas
conversus; oportet, inquit, profugam,
ac supplicē protegere. Eia anima mea,
te accipiter tartareus, ut passerem mox
discerpendum insectatur, ecce Sena-
tū sacratissimum in Calvariæ monte
sub Crucis arbore congregatum, mor-
tuum scilicet pro te Salvatorem in vir-
gineo matris gremio depositum, Ioan-
nem Zebedæi, Iosephum Arimathæū,
Nicodemum, aliosque de sepultura
defuncti Iesu consilia agitantes: Conii-
ce te, si rapacem cupis hostem evade-
re, in sacrum hunc confessum, confuge
in sinum, imò in latus Salvatoris tui.

*Serm. 61.
in Cant.* Nam ubi tuta, firmaque securitas, inquit Ber-
nardus, nisi in vulneribus Salvatoris? tantò illic
securior habitus, quantò ille potentior est ad sal-
vandū. Fremat mundus, premat corpus, diabo-
lus insidietur: ne time, quia in foraminibus petreæ
secura es. Hæc Bernardus.

*Serm. 61.
in Cant.* Age itaque, anima mea, totâ devotio-
ne, cum Bernardo, in Christi vulneribus,
& jugi

& jugi meditatione demorare, inde Martyrii omnisque adversitatis tolerantia, inde tibi magna fiducia apud Deum altissimum. Nam quid est, quod stet Martyr tripudians, ac triumphans, toto licet laceratus corpore, & rimante latera ferro, non modò fortiter, sed & alacriter, sacrum videns è carne sua ebullire cruorem? Tryphon miles fortis, & Brev. Rom. 10. Nov. sanctus in equuleo torquetur, & ferreis unguis excarnificatur. Deinde sublimes pedes clavis candentibus ad trabem confixus, fustibus cæditur, facibus aduritur; Conon ante Imperatoris cursum, pedibus, clavis transfixis currere jubetur, & cursui immoritur. *Vbinam, quærit Bernardus, tum Martyrum erat anima? nempè in foraminibus petrae, in visceribus Iesu, vulneribus nimirum patentibus ad introeundum.* Ecce anima mea Martyrum in tormentis, ecce tuum in tentatione, ac ærumnis perfugium.

Ad illud se invitabat beatus Vbertinus Anonymus tract. Itale de pass. Dom. in arb. vita crucifixa Iesu, l. 1. c. 9. de Casali è S. Francisci familiâ, vir doctissimus ac religiosissimus, *Veni, inquit, anima mea, & ingredere benedictam domum tuam. Quid foris manes? profuge ad locum*

taber-

tabernaculi admirabilis, ad terram promissionis, ad sacratissima scilicet Domini Iesu vulnera, non jam lacte, & melle, sed divina benignitate, & suavitate manantia. Ingredere ergo, & caveo egredi cor divinum, & amabile Salvatoris tui, in quo es quidquid es, & extra quod non bene es. Nam, non esse cum eo qui vita est & omnia est, nec vivere, nec esse est. Dina egressa est, ut videret filias regionis alienae, & se vanitate illarum pasceret, & periit. Semei Hierosolymâ egressus est, ut servos suos, mundi scilicet honorem, & gloriam quæreretur, & trucidatus est. Prodigus ille egressus paternâ domo, abiit in regionem longinquam, & tantum non fame est absumptus. Occlude itaque anima cordis Iesu ostium, in hoc cubiculo te contine, in hac urbe refugii, in qua securus nullum hostem timeas; extra quam cum Dina, Semei, ac Prodigus necesse est ut pereas, uti peribat nocens quisquis in lege veteri extra refugii urbem deprehendebatur.

In hac refugii urbe perstitit ille, qui graviter oppugnanti se dæmoni aiebat; vulnera Domini Iesu sibi locum refugii esse, atque in iis se tutum securumque vivere.

Verum quando opportunius ad hoc
asylum

asylum confugiemus? Refert Archidiaconus, olim Sacerdotem sacram Eucharistiam per plateas deferentem, pro asylo fuisse. Ad hoc idem asy-
lum confuge anima mea, cum è Sacerdotis manibus Sacratissimo Domini corpore reficeris. Patent enim tum tibi ejus manus, pedes, ac latus, ut in illa tanquam in securissimum asyllum te recipias.

Neque tantum dum vitam fungimur, sed etiam cum ea defungimur, ad has refugii vrbes nobis confugiendum est cum Sancto Præsule Eligio, qui animam agens: *Aperi mihi*, inquit, *Domine, aperi mihi latus tuum, & cor divinum lanceam apertum, ut Principes tenebrarum, non occurrant mihi, nec me contrurbent potestates aeris hujus, sed hoc sanctum vulnus tuum protegat me, & potentia tua defendat me. Ita & tu anima mea, cum Præsule hoc sancto, & cum sancta Matre Ecclesia opta & ora.*

O bone Iesu exaudi me,
Intra vulnera tua absconde me,
Ne permittas me separari à te,

H

Ab

*Ab hoste maligno defende me,
In hora mortis meæ voca me.*

CONSIDERATIO V.

Vulnera Christi.

Remissio debitorum nostrorum.

CArolo V. magno Cæsari Antverpiam suam visenti, Mercator prædives, in amplissimo conclavi luculentum ex cinnamomo, aliisq; aromatibus ignem struxisse fertur, displicuit Cæsari prodigalitas; perplacuit tamen illi alterius Mercatoris munificentia, quâ flammis Chirographum injecit multorum millium aureorum, quos Cæsar illi debebat.

Tali & nobis igne opus est, ut in eo Chirographum decreti exuramus, quod iuxta Apostolum, nobis contrarium, & uti sanctus Thomas ait, est in Dei, conscientie nostræ ac diaboli manibus. Omnes enim, qui se peccato obstringunt, obligationem scribunt, juxta Origenem, reos se esse
pœna-

*Colos. 2.
v. 14.*

Ibid.

*Hom. 1. in
Genes.*